

**UCHWAŁA NR VII/72/2019
RADY MIEJSKIEJ W KISIELICACH**

z dnia 24 czerwca 2019 r.

**w sprawie wniesienia do sądu administracyjnego skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze
Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 98 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2019 r. poz. 506) **Rada Miejska w Kisielicach uchwala, co następuje:**

§ 1. Postanawia się wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie na rozstrzygnięcie nadzorcze Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie - Uchwałę nr 0102-150/19 z dnia 29 marca 2019 r. w sprawie stwierdzenia nieważności § 3 Uchwały nr V/51/2019 Rady Miejskiej w Kisielicach z dnia 27 lutego 2019 r. w sprawie wyboru metod ustalania opłaty i ustalenia stawek opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na obszarze Gminy Kisielice.

§ 2. Zatwierdza się skargę z dnia 6 maja 2019 r. wniesioną przez Burmistrza Kisielic na rozstrzygnięcie nadzorcze, o którym mowa w § 1.

§ 3. Upoważnia się Burmistrza Kisielic do reprezentowania Gminy Kisielice przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Olsztynie i przed Naczelnym Sądem Administracyjnym w Warszawie w sprawie skargi o której mowa w § 1, w tym do ewentualnego udzielenia dalszego pełnomocnictwa radcy prawnemu.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Kisielicach

Jarosław Zaborowski

UZASADNIENIE

W dniu 27 lutego 2019 r. Rada Miejska w Kisielicach, na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 6k ust. 1 i ust. 3 w zw. z art. 6j ust. 1, ust. 2, ust. 2a i ust. 3b ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach podjęła Uchwałę nr V/51/2019 w sprawie wyboru metod ustalania opłaty i ustalenia stawek opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na obszarze Gminy Kisielice.

Regionalna Izba Rozrachunkowa w Olsztynie rozstrzygnięciem nadzorczym nr 0102-150/19 z dnia 29 marca 2019 r. stwierdziła nieważność § 3 powyżej wymienionej Uchwały tj. w części dotyczącej wysokości stawek rocznych opłat ryczałtowych za gospodarowanie odpadami komunalnymi odbieranymi od właścicieli nieruchomości położonych na obszarze Gminy Kisielice, na których znajdują się domki letniskowe lub wykorzystywanych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe. Organ nadzoru stwierdził bowiem, iż z uwagi na roczny charakter powyżej wskazanej opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi nie jest zgodne z zasadą demokratycznego państwa prawnego i poprawnej legislacji wprowadzanie tego rodzaju daniny publicznej o charakterze niepodatkowym w trakcie roku kalendarzowego.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie sposób się zgodzić, które w ocenie Rady Miejskiej w Kisielicach zostało podjęte z naruszeniem prawa i jako takie powinno być uchylone w postępowaniu sądowym. Wprawdzie można zgodzić się ze stanowiskiem organu nadzoru, iż przedmiotowa opłata publiczna nie powinna być wprowadzana w trakcie roku kalendarzowego lecz wskazać należy, iż organ nadzoru pominął w tym przypadku, iż zakwestionowanym aktem prawa miejscowego Rada Miejska w Kisielicach wprowadziła jedynie zmianę wysokości dotychczasowych stawek tych opłat, obowiązujących w myśl Uchwały nr XXII/141/2016 Rady Miejskiej w Kisielicach z dnia 12 września 2016 r. w sprawie wyboru metod ustalenia opłaty i ustalenia stawek opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na obszarze Gminy Kisielice (Dziennik Urzędowy Województwa Warmińsko-Mazurskiego z 2016 r. poz. 3665). W zakwestionowanej przez organ nadzoru uchwale wysokość ta została bowiem jedynie podwyższona z kwoty 140 zł do kwoty 160 zł rocznie od jednej nieruchomości od odpadów zbieranych w sposób selektywny oraz z kwoty 170 zł do kwoty 190 zł rocznie od jednej nieruchomości od odpadów nie zbieranych w sposób selektywny. Tak więc stwierdzona przez organ nadzoru niezgodność z prawem kontrolowanego aktu prawa miejscowego może dotyczyć co najwyżej podwyżki przedmiotowych opłat przyjętych kontrolowaną uchwałą, a nie tych opłat w zupełności tj. w wysokości dotychczas obowiązującej na podstawie poprzedniego aktu prawa miejscowego. Mając przy tym na uwadze, iż zgodnie z § 4 kontrolowanej uchwały Rada Miejska w Kisielicach uchyliła wcześniejszy akt prawny obowiązujący w tym zakresie, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności w całości § 3 kontrolowanej uchwały skutkować będzie zniesieniem w całości tych opłat na terenie Gminy Kisielice w bieżącym roku kalendarzowym. Zaskarżone orzeczenie Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie jest więc oczywiście sprzeczne z wolą organu stanowiącego Gminy Kisielice i jego utrzymanie w mocy de facto skutkować będzie bezzasadnym zubożeniem dochodów budżetowych Gminy Kisielice.

Mając przytoczone argumenty na uwadze Rada Miejska w Kisielicach popiera skargę Burmistrza Kisielic z dnia 6 maja 2019 r. wniesioną do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie na powołane powyżej rozstrzygnięcie nadzorcze Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie, uznając zarzuty i wnioski zawarte przez Burmistrza Kisielic w tej skardze za własne.

W myśl art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym rozstrzygnięcia organu nadzorczego dotyczące gminy podlegają zaskarżeniu do sądu administracyjnego z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od dnia ich doręczenia. Zgodnie z ust. 3 tego przepisu do złożenia skargi uprawniona jest gmina lub związek

międzygminny, których interes prawny, uprawnienie albo kompetencja zostały naruszone. Podstawą do wniesienia skargi jest uchwała lub zarządzenie organu, który podjął uchwałę lub zarządzenie albo którego dotyczy rozstrzygnięcie nadzorcze. Z orzecznictwa sądów administracyjnych wynika przy tym, iż przepis art. 98 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym powinien być interpretowany w sposób najszerzej uwzględniający prawo organu samorządu terytorialnego do zbadania przez sąd administracyjny legalności rozstrzygnięć nadzorczych. Skarga na rozstrzygnięcie nadzorcze, wniesiona przed podjęciem uchwały lub wydaniem stosownego zarządzenia, nie może zostać odrzucona, jeżeli w późniejszym terminie taki akt zostanie uchwalony i przekazany do sądu administracyjnego. Złożenie uchwały przed dniem wydania orzeczenia kończącego postępowanie winno zatem powodować skutek w postaci uznania przez sąd, że złożona przez stronę skarga nie jest już obciążona tego rodzaju brakiem, a w konsekwencji jej merytorycznym rozpoznaniem (tak: wyrok WSA w Gdańsku z dnia 9 kwietnia 2014 r., I SA/Gd 167/14, wyrok WSA w Poznaniu z dnia 2 marca 2017 r., II SA/Po 554/16). W związku z tym należało podjąć niniejszą uchwałę.